

ALSÓ-TISZA-VIDÉKI
VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG
SZEGED

A Tisza Élővilágának Emléknapja

Az Aurul bányavállalat a Románia északi részén található Nagybánya környékén végzett bányászati tevékenységet, cián felhasználásával nyert ki aranyat és ezüstöt. A Zazar település melletti ülepítő gátja 2000. január 30-án átszakadt, mintegy 100 ezer köbméter ciánnal és nehézfémekkel szennyezett víz ömlött a Zazar patakon keresztül a Lápos folyóba, majd a Szamosba.

A Tiszát február 2-án érte el a mérgező hullám. A Tisza magyarországi szakaszán a szennyeződés koncentrációja a magyar szabványokban meghatározottak szerint az erősen szennyezett határérték 180-szorosát is meghaladta. A Tisza folyó teljes szakaszán, így az Alsó-Tiszán is elrendelt III. fokú vízminőségi kárelhárítási készültségre tekintettel az Alsó-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság védelmi osztagának teljes állományának riasztását és a kárelhárítási munka végzését rendelte el dr. Kováts Gábor, az ATIVIZIG akkori védelmezője. A vízügyi szakemberek számos hullámtéri csatornán hajtottak végre mederelzárást homokzsákok és helyi anyagok felhasználásával, hogy az érkező szennyezés hullámtéri területekre kijutását megakadályozzák.

A szegedi vízmércén – a szennyeződés levonulásának idején – a vízállás nem haladta meg az 500 centiméteres szintet, így a hullámtéri területekre lényegében nem jutott ki a méreggel szennyezett tiszai víz. A szennyező hullámot kísérő halpusztulás mértékét akkor még megbecsülni sem lehetett. Az Alsó-Tiszán uszályokból összeállított műszaki zár

károkat szenvedett.

segítségével a partra terelt és kihalászott több tonna haltetemből sokan arra következtettek, hogy a Tisza élővilága teljes mértékben megsemmisült. A ciános víz nem csak a halakat, hanem a vízzel, illetve mérgezett hallal közvetlenül érintkező vízi madarak és hullámtéri élőlények sokaságát is elpusztította. A 2000 januári cianidszennyezés óriási károkat okozott a Tisza folyónak. Becslések szerint mintegy 1240 tonna hal pusztult el, emellett sok más populáció is súlyos

A tragédiát követő években a természet lenyűgöző megújulási képességéről szerezhettek bizonyosságot a szőke folyó mentén élők. Ám elképzelni is szörnyű, milyen pusztítást végzett volna a mérge, ha akkor, valami oknál fogva nem sikerül a vízügyes bravúr. A folyóba visszaköltözött az élet, melyet mi sem bizonyít jobban, mint a kiváló vízminőségét igénylő kérészek rajzása.

Az Országgyűlés 2000. június 16-án elfogadott határozatában **február 1-jét a Tisza Élővilágának Emléknapjává** nyilvánította.

A katasztrófa eseményeiről egy korábbi riportban emlékezik meg Dr. Kozák Péter az ATIVIZIG vezetője <https://www.youtube.com/watch?v=oscBfTlc6E0>